

og er det herhos bestemt, at den Gratification af circa 100 Rb. aarligt, som Amtmændene paa Færøerne hidtil havde oppebaaret for deres Tilshyn med den Kongelige Handel, saalænge denne førtes for Kongelig Regning, skulde bortfalde, og derimod for Fremtiden henlægges til den faste Gage, saa at denne strax skulde udgjøre 1,500 Rb. og efter længere fortsat Tjenestetid forøges i det anførte Forhold.

Spørgsmaalet om, hvorvidt der tilkommer Amtmanden 1,900 Rb. i Gage, vil saaledes afhænge af, om man forstaaer den nysaanførte Passus af Resolutionen af 1849 saaledes, at de deri omhandlede 100 Rb. ikkun skulde tilkomme ham, saalænge Handelen førtes for Kongelig Regning, eller ubetinget uden Hensyn til Handelsens Ophævelse. Af Forhandlingerne paa Rigsdagen om Finantslovsforslaget for Finantsaaret 1855—56 cfr. Rigsdagstidendens 6te Session Anhang B. Pag. 43 og Folkethingstidenden for s. A. Pag. 601 jvfr. Pag. 595, sees det vel, at Folkethinget har antaget, at de omhandlede 100 Rb. ikkun skulde tilstaaes Amtmanden, saalænge Handelen førtes for Kongelig Regning, men ligesom den daværende Indenrigsminister udtalte sig for, at Amtmanden burde beholde disse 100 Rb. som et Tillæg til hans ringe Gage, saaledes har ogsaa de senere Rigsdage, uden nogen Bemærkning samtykket i, at Amtmandens Gage i Finantslovsforslagene for Finantsaarene 1856—57 og 1857—58 blev opført med 1,800 Rb., naaget Handelen allerede ophørte for Statskassens Regning fra 1ste Juni 1856, og Amtmandens Gage for det 7de, 8de og 9de Aar ikkun er bestemt til 1,700 Rb. Da nu Justitsministeriet, naar hensees saavel til selve Ordene i den allerhøieste Resolution af 21de Februar 1849, som til Indholdet af den samme forudgaaende allerunderdanigste Forestilling, hvori det udtrykkelig er forudsat, at den Indtægt af 100 Rb. aarlig, der tidligere havde været vedkommende Amtmænd tillagt for Tilshyn med Handelen, ikke burde være afhængig af Handelsens Monopolisering, men derimod henlægges til den faste Gage, ikke kan Andet end erkjende Amtmandens Berettigelse til ogsaa efter Handelsmonopolets Ophør at beholde det ompurgte Beløb i Forbindelse med sin øvrige Gage, har man, da Amtmandens Gage for det 10de og for følgende Aar efter hans Ansættelse eller fra 1ste Marts 1858 herefter vil udgjøre 1,900 Rb., her foreslaaet, at der tilstaaes ham et Beløb af 215 Rb., der udgjør Forskjellen mellem den Gage og Lønningstillæg, han har oppebaaret, og den, som han i Hensyn til det Anførte formeentlig burde have nydt fra 1ste Marts 1858, ligesom hans Gage i Forslaget til Finantsloven for 1860—61 ogsaa er opført med 1,900 Rb.

Foruden de anførte 215 Rb.
er her opført Lønningstillæg til Jægerdetachmentet 180 —

ialt 395 Rb.

Med Hensyn til nysnævnte Lønningstillæg bemærkes, at ved Tillægsbevillingslov af 4de Marts 1857 for Finantsaaret 1856—57 blev der i Anledning af Dyrtiden tilstaaet Overjægeren og de Menige ved Jægerdetachmentet paa Færøerne en Understøttelse af 240 Rb., hvorhos der i Hensyn til Lovene af 15de Februar 1857 og 30te December 1858 er udbetalt dem i samme Anledning henholdsvis 410 Rb. og 114 Rb. i de paagjældende Finantsaar. Derimod have Jægerdetachmentets Medlemmer ikke modtaget nogen Understøttelse efter Lov af 29de December 1857, og da der fra Amtmanden over Færøerne er indkommet et Andragende om, at der ogsaa for Finantsaaret 1858—59 maatte tilstaaes dem et Lønningstillæg, er der i den Anledning her optaget et Beløb af 180 Rb., hvoraf der skulde tilflyde Overcommandeerfergeanten 50 Rb., 3 Overjægere hver 10 Rb. og 20 Jægere hver 6 Rb.